

ning end at vise Skatteindtægten rigtig. Det, det kommer an paa, er, at Landbrugsorganisationerne paa alle mulige Maader søge at lære Landmændene at føre Regnskab og søge at lære dem de Fordele, som ere forbundne dermed. Derfor har jeg ogsaa den Gang, da der var Tale om de Nedsættelser af Bevillinger til Landbruget, som Sparekommissionen havde foreslaaet, flere Gange haft Lejlighed til at kæmpe for, at man ikke her nedsatte de Bevillinger, der ydes til Kontrolforeninger. Det er nogle af de bedste Foreninger, vi have, ikke fordi de føre Kontrol med det Mælkeudbytte, Køerne give — det kunde vi endda komme over —, men fordi der ved dem opstaar en virkelig Interesse for Regnskabsføring og Forstaaelse af dennes overordentlig store Betydning.

Jeg tror altsaa, at naar man i nogen Maade maa sige, at Ligningen paa Landet er forkert, ligger det absolut i, at Landmændene ikke føre Regnskab. Men dermed er det ogsaa givet, at dette er noget, som ikke lader sig rette en-to-tre. Det er ganske umuligt. Men jeg tror dog nok, at man maatte kunne komme Landmændene til Hjælp, og her forekommer det mig, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds pegede paa noget, som er rigtigt. Det er nemlig givet, at i de Landdistrikter, som ligge omkring København, og som nu ere inde under de samme Ligningsmyndigheder som de københavnske Distrikter, er man, uden at man kan sige, at det har vakt Misnøje i de paagældende Distrikter, naaet til en noget højere Ligning end før. Det tyder paa, at den Fremgangsmaade, som er anvendt af de vedkommende Ligningsmyndigheder, i Virkeligheden har været korrekt. Jeg anser dette i hvert Fald for at være en Sag af saa stor Vigtighed, at man bør tage under Overvejelse at tilsætte de nuværende Ligningsmyndigheder en vis embedsmandsmæssig Tilrettevisning under Ligningen. Derved tror jeg, at man kunde komme den efter min Mening noget for lave Skatteansættelse paa Landet til Livs. Og i hvert Fald maa det være Maaden at gaa frem paa, for jeg tror, at man kan sige uden at sige for meget, at Skatteraadsmændene, tagne under eet, navnlig i Begyndelsen — nu er det noget bedre — neppe have været deres Opgave fuldkommen voksne. Det er ikke saa underligt, thi naar man kommer ind paa noget saa helt nyt, som man kom ind paa i 1903, begaas der selvfølgelig mange Fejl. Men naar vi erkende dem og opdage dem, skulde vi efter min Mening ogsaa ræske Haand til deres

Afskaffelse, saa vidt det er muligt, og jeg tror, som sagt, at et saadant Tillæg til de Bestemmelser angaaende Skatteraadene og Overskatteraadene, der nu foreslaas af Regeringen, vilde kunne have overordentlig stor Betydning navnlig i Retning af at tilvejebringe større Overensstemmelse mellem Skatteligningen i de forskellige Landsdele. Det er jo mærkeligt at se, at for Eks. paa en Landsdel som Fyn ere visse Dele af Befolkningen satte lavere i Skat end tilsvarende Dele af Befolkningen i andre Landsdele. At dette i alt Fald maa erkendes for at være forkert, tror jeg, man ikke behøver at disputere længe om, og jeg tror, at man ved at forøge Skatteraadet med et Medlem, der havde gjort Ligningen til et særligt Studium, vilde kunne naa videre i Retning af ensartet Ligning og i Retning af større Retfærdighed, end der i Virkeligheden maa siges at være nu.

Hermed skal jeg slutte. Der er ikke flere af Ændringsforslagene, jeg ønsker særlig at omtale. De øvrige af Udvalget og af Ministeren stillede og tiltraadte Ændringsforslag kunne vi i min Gruppe tiltræde. Men jeg ønsker altsaa som afsluttende Bemærkning at gentage det, som for mig er Hovedpointet i det, jeg har sagt her: Efter min Mening bør de Forhandlinger, som fortsættes angaaende denne Sag, fortsættes paa Grundlag af Loven af 1903 og med Bibeholdelse af Forsvarsskatten som en særlig Skat.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag. Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.

Mødet hævet Kl. 4⁵.